

Juan Flere: el porter que va frenar el Girona s'acostuma a ser l'heroi

El jugador del Llagostera, de 19 anys, titular amb el filial i suplent del primer equip, va classificar el Damm el 2016 per la final de la Copa

lunga, Kayode, Mojica i Marlos Moreno la matinada passada el van somiar. Es diu Juan Flere, té 19 anys i és l'habitual porter titular del Llagostera B a Primera Catalana, i el suplent de Marcos al primer equip. Els davanters del Girona s'hi van estavellar una i una altra vegada dijous durant els quarts de final de la Copa Catalunya, en un partit on el jugador argentí, criat des dels sis anys al Maresme, va recuperar l'heroica que ja l'havia acompanyat en d'altres moments de la seva carrera. El juny de 2016, amb el Damm, va ser l'autor de l'empat a un en la semifinal de la Copa Catalunya contra el Barça B pujant a rematar un córner a l'últim minut. I pocs instants després, a la tanda de penals, ho va rematar aturant dos xuts per classificar el seu equip per a una final que es van acabar enduent contra el Cornellà.

Dijous a la nit el mòbil li va tornar a treure fum. Ple de missatges d'«amics» que el volien felicitar per haver aturat amb les seves intervencions un Girona de Primera Divisió, que va posar al camp jugadors contrastats com Granell, Douglas Luiz, Timor o Bounou. Però Flere no té temps per aturar-se i mirar-se el melic. «Demà (avui) juguem amb el Llagostera B al camp del Farners i diumenge, amb el primer equip a Olot. Sé que vaig fer un bon partit però això no vol dir res i he de seguir treballant cada dia», reflexiona.

Juan Flere va néixer a l'Argentina, de ben petit va estar un any i mig a Itàlia, i des dels sis anys que s'ha criat al Maresme, a Alella, amb uns pares que van venir a Europa per motius professionals. Al seu poble d'adopció va començar a jugar a futbol, sempre de porter, la posició que va començar a estimar des que «amb el meu cunyat, quan era petit, jugàvem a futbol al jardí que tenia a casa». Ha passat també, entre d'altres equips, pel Mataró i el Damm, on havia estat les últimes quatre campanyes, abans d'aterrar a Llagostera a finals del curs passat. Té contracte per aquest curs i el següent, amb l'esperança d'aprofitar l'aparador i convertir-se en futbolista professional: «si no ho aconsegueixo no serà pas per falta d'esforç. He sacrificat moltes coses per això i el meu objectiu és seguir treballant per aconseguir una oportunitat».

Fins ara ha anat sempre convocat amb el primer equip, cosa que li ha permès tastar ja, amb 19 anys, l'avantsala del futbol d'elit. «Per mi ha sigut bonic anar a camps com el del Mallorca, que és de Primera», confessa. De moment, però, sap que Marcos és el titular al primer equip «perquè té una àmplia experiència a la categoria i és un jugador contrastat» i ell seguirà esperant el seu moment. Una primera oportunitat de reivindicar-se li va arribar dijous. Titular a la Copa Catalunya amb el primer equip contra un Girona de Primera: «Al principi estava nerviós pel debut, i per fer-ho contra un rival de tanta entitat. Però quan vaig veure que havien passat 10 minuts i seguia amb la porta a zero em vaig animar», destaca.

Flere recorda que «la primera ocasió de Kayode, en un u contra u, no m'esperava aturar-la, però ho vaig fer i això em va carregar de moral». I seguidament van ser Olunga, Mojica i Marlos, ja a la tanda de penals, els qui es van estavellar contra ell. Quedava l'última heroïcitat: marcar des dels 11 metres el penal definitiu. «Quan vaig anar a xutar sabia que havia fet un bon partit i volia posar-hi la cirereta. No volia tirar a l'estil Panenka exactament, però sabia que si xutava fluix, pel mig, Bounou s'estiraria a un costat». Així va anar, el gol va classificar el Llagostera per a les semifinals (6-5) i entre les felicitacions post-partit una que va agrair de debò: la d'Omar Harrak, entrenador de porters del Girona FC.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/esports/2017/10/21/juan-flere-porter-que-frenar/874351.html?utm_source=rss